

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 132/2020

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **P. N.**, nar. XY, trvale bytem XY, t. č. P.O.BOX 1, 789 53 Mírov (dále jen „žadatel“), ze dne 27. 7. 2020, v řízení sp. zn. Zin 132/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „Nařízení“) a dále rovněž také v souladu s účinným zněním zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se žádost žadatele částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaných dokumentů - příloh - nebudou poskytnuty osobní údaje třetích osob, které jsou současně zmiňovány v těchto dokumentech.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 27. 7. 2020 žádost žadatele v následujícím znění (přepis písemné žádosti):

„1. Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací ve smyslu ustanovení § 6/2 INFZ:

2. Sdělení, zdali zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění účinném od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2000, obsahoval podmínku praxe právní, dlouhé 8 let (jako obsahuje současný zákon v ustanoveních § 67 a 71)? Poskytnutí ust. § 40 původního zákona (Zin 122/2020) není zrovna odpovědí na můj dotaz.

3. Jelikož ust. § 61 původního zákona umožňuje „započítat do přípravné služby dobu právnícké činnosti“, pak by mě zajímalo, jakou „právníckou činnost“, případně jiné zaměstnání, absolvoval JUDr. Petra Angyalossyho, Ph.D. mezi jeho absolvováním univerzity právní (5. 5. 1993) a počátkem jeho přípravné služby (16. 8. 1993) dle jeho spisu?

4. Poskytnutí onoho rozhodnutí, jímž byla čekatelská praxe JUDr. Petra Angyalossyho, Ph.D., zkrácena.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“

Podle čl. 4 odst. 1 Nařízení se osobními údaji rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.

Podle § 4 odst. 2 Nařízení je zpracováním osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u žadatelem požadovaných dokumentů) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nespĺňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí výše uvedené žádosti o poskytnutí informace v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání tohoto rozhodnutí ve věci žádosti o informace sp. zn. Zin 132/2020 upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů dotčených osob podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně žadateli nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace, neboť osobní údaje, které nebudou poskytnuty, žadatel ani nepožadoval. Tyto osobní údaje se vztahují k osobám, ke kterým žádost vůbec nesměřuje. Povinný subjekt je toho názoru, že tak plně činí v souladu se zásadou minimalizace zpracování osobních údajů.

Konkrétně povinný subjekt pseudonymizoval následující údaje: Podpis předsedy Krajského soudu v Ostravě na žádosti o zkrácení čekatelské praxe ze dne 24. 10. 1995, podpis ředitele personálního odboru Ministerstva spravedlnosti České republiky JUDr. Františka Jakeše na souhlasu se zkrácením čekatelské praxe ze dne 16. 11. 1995 a dále v posledně uvedeném dokumentu byly pseudonymizovány osobní údaje dalších čekatelů.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem tohoto rozhodnutí tak, že žádost žadatele o poskytnutí informace v rozsahu osobních údajů třetích osob, zmiňovaných v poskytovaných dokumentech, podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a zasílá žadateli pouze pseudonymizované kopie požadovaných dokumentů.

Poučení: Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, s výjimkou osobních údajů, kdy o odmítnutí poskytnutí osobních údajů rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou následujícího sdělení a příloh.

Ad 2 povinný subjekt žadateli sděluje, že zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění účinném od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2000, neobsahoval podmínku osmileté právní praxe, „*jako obsahuje současný zákon v ustanoveních § 67 a 71*“.

Ad 3 povinný subjekt žadateli sděluje, že JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D., pracoval ode dne 1. 6. 1993 do 22. 7. 1993 u firmy Travel expres jako řidič.

Ad 4 povinný subjekt žadateli v příloze tohoto sdělení zasílá v pseudonymizované podobě (k rozsahu pseudonymizace viz výše) „*Žádost o zkrácení čekatelské praxe*“ a „*Souhlas se zkrácením čekatelské praxe*“.

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, žadatel nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 7. 8. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy (tištěné):

Žádost o zkrácení čekatelské praxe.pdf

Souhlas se zkrácením čekatelské praxe.pdf